

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Zonder bloedstorting geschiedt geene vergeving.

HEBR. 9 : 22.

De Zoon Zijner liefde, in denwelken wij de verlossing hebben door zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden.

COLOSSENSEN 1 : 13, 14.

Geheiligt zijnde, is Hij allen, die Hem gehoorzaam zijn, eene oorzaak der eeuwige zaligheid geworden.

HEBR. 5 : 9.

Christus eenmaal geofferd zijnde om veler zonden weg te nemen.

HEBR. 9 : 28.

Indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zoo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, zijnen Zoon, reinigt ons van alle zonde.

1 JOH. 1 : 7.

No. 12.

15 Juni 1907.

12de Jaargang.

DE GEWICHTIGHEID VAN HET HEILIGE AVONDMAAL.

Door wijlen President GEORGE Q. CANNON.

Er zijn verschillende oorzaken van verlies van den Geest en van vermindering van geloof onder de Heiligen — overspel, wellust, murmureeren tegen de Priesterschap, verzuimen van het gebed en andere plichten, enz.; maar er is misschien geen ééne oorzaak die deze kwade gevolgen vaker voortbrengt, dan het nuttigen van het Heilige Avondmaal door de leden van de Kerk terwijl zij in het bezit zijn van een verkeerden geest en verkeerde gevoelens. Het begaan van overspel zal bij iemand die eenige ondervinding of begrip van Gods werk heeft, onfeilbaar tot den afval van den overspeler leiden, tenzij een spoedige, oprechte bekeering plaats heeft. Dat is ook het geval bij het begaan van andere zonden, hoewel de verloochening van het geloof door degenen die aldus zondigen, niet zoo spoedig op de zonde moge volgen als in het andere geval. Maar het nuttigen van des Heeren Avondmaal schijnt in de oogen van sommigen wel van zoo weinig gewicht te zijn (wellicht doordien het dikwijls gebruikt wordt), dat zij denken dat het van geen belang is, of zij te dien tijde vervuld zijn met liefde tot God en hunne broederen, dan of zij met vijandschap vervuld zijn — of zij eten en

drinken ter gedachtenis van den Heere Jezus, dan of zij nooit aan Zijnen dood en Zijn lijden denken. Misschien denken sommigen dat het eten van een stukje brood of het drinken van een weinig wijn of het plaatsvervangend element, onder gewone omstandigheden bij hen die het gebruiken, geen bijzonder gevoel behoort op te wekken; doch het is niets minder dan een plechtige spotternij wanneer personen die voor-geven volgelingen van den Heere Jezus te zijn, samenkomen en zich vereenigen om te bidden dat het brood en de inhoud van den beker gezegend en voor hunne zielen geheiligd mogen worden, en zij dan eten en drinken met gevoelens van vijandschap in hunnen boezem, tegenover een of meer personen van hetzelfde geloof en dezelfde hoop als zijzelven, en geheel vergetende den Heere en Zijne voorschriften. Geen persoon, ambtenaar of lid, kan zulk een handelwijze volgen en het oordeel ontgaan. Zulks was ook het geloof van Paulus, in de vroegere dagen; want hij schreef aan de Corinthische Vertakking van de Kerk, dat er, tengevolge van het onwaardig nuttigen van het Avondmaal des Heeren, vele zwakken en kranken onder hen waren en dat er velen sliepen.

De Heere Jezus zelf hecht aan het Avondmaal zooveel gewicht, dat Hij Zijnen dienstknechten geboden heeft, niemand wetens toe te staan om van „Zijn lichaam en bloed” onwaardiglijk te gebruiken, wanneer zij het bedienen. Van hen wordt verlangd, dat zij het denzulken verbieden, want zij die „Zijn lichaam en bloed” onwaardiglijk eten en drinken, brengen het oordeel over hunne zielen. Dit plaatst de Ouderlingen onder plechtige verplichting om toe te zien dat er onder de Heiligen geen ongerechtigheid heersche; want ongerechtigheid, van welken aard ook, maakt hen die ze bedrijven, onwaardig voor deze verordening. Indien er in den boezem van den eenen gevoelens van vijandschap zijn tegen den anderen, indien er over anderen kwaad gesproken wordt, kunnen zij die aan zulke gevoelens plaats geven, die zulke dingen spreken, niet van des Heeren Avondmaal nemen zonder Zijn misnoegen over zich te brengen. Zulk een geest en zulke gevoelens te koesteren, doet hen onwaardig zijn, en zij hebben bekeering van noode. Zij die het „lichaam des Heeren eten en Zijn bloed drinken”, behooren zich Zijner altijd te herinneren, en behooren met volmaakte liefde voor Hem en voor hunne broederen vervuld te zijn, en op grond van geen ander beginsel kunnen zij hopen Zijnen Geest met zich te hebben. Wij gevoelen ons verzekerd, dat er een gevoelloosheid en onverschilligheid betreffende dit onderwerp bestaat, die onder de Heiligen niet mag zijn. Laat mij, om den aard der verplichting welke wij op ons nemen aan te wijzen, de woorden van het gebruikelijke gebed aanhalen. De Ouderling of Priester, die geroepen wordt om het Avondmaal te bedienen, roept den Vader aan, met het door den Heere voorgeschreven gebed. Na Hem gevraagd te hebben om hetgeen zij

gaan gebruiken te zegenen en aan de zielen van allen te heiligen, opdat zij het ter gedachtenis van het lichaam en het bloed van Zijnen Zoon mogen nuttigen, zegt hij: „En vóór U getuigen, o God, de Eeuwige Vader, dat zij gewillig zijn om den naam van Uwen Zoon op zich te nemen, zich Zijner altijd te herinneren en Zijne geboden te onderhouden die Hij hun gegeven heeft, opdat zij Zijnen Geest altijd met zich mogen hebben. Amen.” Zij die in dit gebed instemmen en van het brood en den wijn, of deszelfs substituut nemen, vernieuwen in werkelijkheid door zulks te doen hun verbond met den Heere, om den naam van Jezus op zich te nemen en Zijne geboden te onderhouden. Indien zij de bedoeling niet hebben om dat te doen, zoo liegen zij voor den Heere. Jezus zeide, sprekende tot Zijne Apostelen onder de Nephieten, nadat zij van het brood en den wijn genuttigd hadden: „Gezegend zijt gij om deze zaak welke gij gedaan hebt; want dit vervult Mijne geboden, en dit getuigt voor den Vader dat gij gewillig zijt, datgene te doen wat Ik u geboden heb.”

De behoorlijke deelneming aan deze verordening getuigde voor den Vader van hunne gewilligheid om Zijne geboden te onderhouden *in hare plaats* evenzeer als door de verordening van den doop toen het noodig was om dien te bedienen. Iedereen die geloof in het Evangelie heeft, zou het zeer verkeerd en goddeloos vinden indien er personen zouden gedoopt en herdoopt worden, wetende dat zij duidelijke wetten des hemels gebroken hebben, en zich van zulke overtredingen niet bekeerd, maar ze integendeel gaarne gedaan hebben. Geen waar geloovige in deze verordening zou voor een oogenblik verwachten dat eenig goed gevolg zulk een doop zou volgen, hoe rein de man die hem bediende ook moge geweest zijn. Men zou integendeel verwachten, dat de toorn des Heeren tegen personen, die zoo huichelachtig mochten handelen, zou ontstoken worden. Nochtans is dat niet erger dan het gebruiken van het Heilige Avondmaal, met verkeerde gevoelens en gedachten in het hart. Bekeering van iederen verkeerden geest, van alle verkeerde gevoelens en handelingen is bij de eene gelegenheid even zoo noodzakelijk als bij de andere. Het Avondmaal dikwijls en met den rechten geest te gebruiken, is een groot behoedmiddel tegen afval, omdat de Heiligen die zulks doen, zich des Heeren altijd zullen herinneren, en, volgens Zijne belofte, Zijnen Geest altijd bij zich zullen hebben. Maar het onwaardiglijk te nuttigen, sleept vreeselijke gevolgen na zich. Geen Ouderling kan zijnen plicht doen en toestaan dat personen die bij zijn weten niet recht gevoelen en handelen, van die verordening gebruik maken.

Wij hopen dat de gewichtigheid van het Avondmaal door de Heiligen meer en meer zal beseft worden; want, waar het behoorlijk gewaardeerd wordt, moet geest en macht aanwezig zijn. Het doet er niet toe, hoe klein de Vertakking der Heiligen moge zijn, die de noodzakelijk-

heid inziet om het Avondmaal des Heeren met reine en heilige verlangens te nuttigen, zich daarbij des Heeren herinnerende, zij zal vol leven en geloof zijn: zij moeten groeien. En wij kunnen hen verzekeren, dat, hetzij personen of Vertakkingen, Ouderling of lid, sterk of zwak, allen die met bittere en liefdelooze gevoelens in hunne harten, het „lichaam en bloed des Heeren” nuttigen, den Geest moeten verliezen en tot ongeloof verkwijnen.

Mill. Star, 1861.

EEN GROOT MAN.

EENIGE BLIKKEN IN HET LEVEN VAN HEBER C. KIMBALL.

(Vervolg van blz. 150.)

In den zomer van 1839 verhuisden de Apostelen met hunne gezinnen naar Commerce, later Nauvoo genaamd. Br. Heber C. Kimball nam met de zijnen intrek in een huis behoorende aan zekeren Br. Bozier. Hier had hij de volgende ondervinding, welke hij aldus beschrijft: „Op zekeren nacht werd ik uit mijn slaap gewekt door een geluid dat mijne vrouw maakte, alsof zij naar haren adem snakke. Ik vroeg haar wat er aan de hand was, en zij vertelde mij, dat zij gedroomd had, dat een man haar bij de keel greep, en haar vermoordde. Ik ontstak onmiddellijk een kaars, en zag dat hare oogen weggezonden waren en haar neus dichtgenepen, alsof zij in de laatste oogenblikken der cholera was. Ik legde mijne handen op haar en bestrafte dien geest in den naam van Jezus Christus en door de macht van het heilige Priesterschap en gebood hem te vertrekken. Een oogenblik later hoorde ik in verschillende deelen van Bozier's Huis een akelig geschreeuw van een half dozijn kinderen, alsof zij in grooten angst waren; . . . het vee, de paarden, de honden, de varkens, de kippen en de hanen, ja alles wat in den omtrek was, was in opschudding. Mijne vrouw leed door dit geval verschillende dagen aan zwakte.

„Toen ik Joseph op zekeren dag bezocht, vroeg hij mij om met hem een wandeling langs de rivier te maken, en de geschiedenis voorgevallen in het huis van Br. Bozier te verhalen. Nadat ik ze hem verteld had, verhaalde ik ook ons visioen van de booze geesten in Engeland, alwaar wij het Evangelie gebracht hadden. Hij gaf mij een verhaal van vele twisten die hij met Satan had gehad die zijne macht van tijd tot tijd had geopenbaard, tijdens het begin van het voortbrengen van het Boek van Mormon. Ik zal een geval verhalen dat te Far West plaats vond, in een huis dat Joseph betrokken had, en dat vroeger als een herberg bewoond was geweest door goddelooze menschen. Een korten tijd nadat hij daar was komen wonen, werd één van zijne kinderen zeer ziek; hij legde zijne handen op het kind, waarna het herstelde; zoodra

hij uitging, werd het kind wederom ziek; hij legde zijne handen weder op hetzelfde en het herstelde. Dit viel verscheidene malen voor, waarop Joseph den Heere vroeg wat dit beteekende; daarna ontsloot zich een visioen, en zag hij den duivel in persoon, die voor eenigen tijd met Joseph van aangezicht tot aangezicht streed. Hij zeide dat het zijn huis was, dat het hem behoorde en dat Joseph daar geen recht had. Toen Joseph den Satan in den naam des Heeren bestrafte, vertrok hij en raakte het kind n'et meer aan."

Toen Apostel Heber C. Kimball in het najaar van 1839 weder geroepen was om in Engeland met Br. Brigham Young eene zending te vervullen, deed zich een bijzonder geval op hunne reis voor. Op hun tocht had Br. Kimball gedurende eenige dagen hevige moeraskoorts. Zij namen hun intrek in het huis van Dr. Modisett, en Heber beschrijft zijne ondervinding als volgt: „In den avond van 17 October werd ik zeer ziek. De docter zeide, dat hij mij iets zou geven dat mij goed zou doen, dat mijn lijden zou verzachten en mij waarschijnlijk in slaap zou doen vallen; maar de oude man was zoo dronken, dat hij niet wist wat hij deed, en hij gaf mij een lepel morphine in; zijne vrouw zag het hem inschenken, maar durfde geen woord te zeggen, hoewel zij geloofde dat de morphine mij zou doodden. Enkele minuten nadat ik het ingenomen had, strekte ik mij uit in mijn stoel, over een zeer vreemd gevoel klagende, en ik kreeg behoefte om neer te liggen. Toen ik naar bed wilde gaan, werd ik duizelig en viel op den vloer. Er was nauwelijks leven in mij. Br. Brigham legde mij op mijn rug, legde een peluw onder mijn hoofd, en vroeg den docter wat hij mij gegeven had, waarop hij vernam dat hij morphine had gegeven. Ik lag daar voor een langen tijd, vóór ik bijkwam; Br. Brigham verpleegde mij met vaderlijke zorg en was zeer bevreesd voor mijn behoud. Ik zeide tot hem: „Vrees niet, want ik zal niet sterven." Een korten tijd nadat hij mij op het bed gelegd had, begon ik te braken en bleef zulks doen gedurende het grootste gedeelte van den nacht. Het was door de nauwlettende zorg van Br. Young en het gezin, dat mijn leven gedurende den nacht bewaard was geworden. In den morgen kwamen de Brs. Smith, Turley, Hedlock en Murray naar ons zien. Zij legden hunne handen op mij en baden voor mij. Toen zij vertrokken, weenden zij. Vader Murray gevoelde zich zeer bedroefd; hij zeide: „wij zullen Heber nooit terug zien; hij zal sterven." Ik keek naar hen en zeide: „Weest niet ongerust, broeders, reist maar verder, want Br. Brigham en ik zullen Kirtland vóór u bereiken." Br. Brigham gaf hun op 5 dollars na, al het geld dat wij hadden, en beval hun aan om goede zorg te dragen voor het span paarden en zich naar Kirtland te spoeden. Zij vertrokken denzelfden dag. Slecht een uur nadat zij vertrokken waren, stond ik op."

De broederen vervolgden hunne reis, in de richting van Kirtland,

en hadden gedurende dezen tocht eene ondervinding, die ons doet terugdenken aan het wonder van de voeding der schare, of aan het wonder van het meel en de olie der weduwe, die den profeet Elia te eten gaf. Het verslag van Heber C. Kimball luidt aldus: „Toen wij in Pleasant-Garden waren gekomen, verkregen wij eenig geld, zoodat wij toen de broederen ons op den 18en verlieten, met de 5 dollars inbegrepen, nu een bedrag van 13.50 dollars hadden. Wij reden tot Indianapolis, betaalden onze passage, en vonden dat wij genoeg geld hadden om ons naar Richmond, Indiana, te brengen. Toen wij te Richmond aankwamen, hadden wij genoeg geld om ons tot Dayton te vervoeren, waar wij des nachts vertoefden. Wij hadden vóór om hier te blijven en te prediken, totdat wij de middelen zouden hebben om onze reis voort te zetten. Br. Brigham ging naar zijn koffer om geld te krijgen om de rekening te betalen, en vond voldoende om onze reis tot Columbus te engageeren; wij namen voor deze stad in de diligence plaats en brachten daar den nacht door. Toen hij het billet betaald had, vond hij dat hij genoeg geld had om onze reis tot Worcester te vervolgen. Toen wij daar aankwamen, ging Br. Brigham wederom naar zijn koffer om geld te krijgen om onze rekening te betalen, en vond genoeg geld om onze passage tot Cleveland te betalen. . . . Hier ontmoetten wij mijn schoonvader, en vernamen dat Ouderlingen Turley, Smith en Hedlock juist in Cleveland waren aangekomen. Vader Murray was even verbaasd mij levend te zien, als indien hij iemand gezien had, die van den dood was opgestaan. De broederen hadden Ouderling John Taylor te Dayton opgenomen, waar hij door zekeren Br. Coltrin enkele dagen te voren, wegens koorts, in een logement achtergelaten was. Brs. Taylor en Hedlock stegen met ons in de diligence en reden tot Willoughby. Denzelfden avond kwamen wij te Kirtland aan, waardoor de voor-spelling op mijn ziekbed gemaakt, vervuld werd. Br. Brigham had één York-schelling over, en onze onkosten nagaande, vonden wij, dat wij met de 13.50 Dollar die wij te Pleasant-Garden hadden, meer dan 87.00 Dollar voor onze reizen betaald hadden. Wij hadden 400 mijlen per diligence gereden en 8 tot 10 Am. centen per mijl betaald, hadden driemaal per dag gegeten, voor elk maal 50 centen betaald en ook 50 centen voor ons logies. Br. Brigham heeft dikwijls vermoed, dat ik het geld in zijn koffer of kleederen had gedaan en heeft gemeend dat ik een beurs met geld had, waarvan ik hem niets had gezegd, maar dat was niet waar; het geld kon slechts in zijn koffer gedaan zijn door een hemelschen bode, die in onze dagelijksche behoeften voorzag, zooals hij ze kende.

(Wordt vervolgd.)

DE ZENDING IN DEN VREEMDE.

DE ZENDING DER ZUIDELIJKE STATEN. — In dit Zendingsveld, dat in de Vereenigde Staten gelegen is, werden gedurende de eerste twee weken van April, 37 personen gedoopt. Gedurende de daarop volgende drie weken werden er 60 personen gedoopt — een totaal van 97 in 5 weken. In dit tijdperk werden ook 59 kinderen ingezegend. Deze Zending bestaat uit 11 Conferentiën.

Te Gravesend, Engeland, kregen de Ouderlingen door de welwillendheid van den predikant der Windmill Street Kapel de gelegenheid, om 6 vergaderingen in die kerk te houden. Als een gevolg werd een dame gedoopt en had het werk in die plaats een degelijke opening, zoodat wekelijksche vergaderingen gehouden werden en een zaal gehuurd werd. Zeven personen zijn nu toetgetreden.

SUCCES IN ENGELAND. — Den 2en Mei werden te West-Hartlepool gedoopt 8 personen; 4 Mei, te Lancashire, 4; en te Nottingham, 5; 5 Mei, te Carlisle, 5; te Burnley, 8; en te Gateshead, 5; 8 Mei, te Rochdale, 11; en te King's Lynn, 6; 12 Mei, te Gravesend, 7; te Carlisle, 6; en te Norwich, 13; 13 Mei te Cornwallis, 4; 18 Mei, te Leicester, 8; 19 Mei, te Glasgow, 6; 31 Mei, te West-Hartlepool, 7; 1 Juni, te Edinburg, 5.

GRIEKENLAND. — Ook uit Athene, wordt onder datum 4 Mei bericht, dat twee personen aldaar tot de Kerk zijn toetgetreden, en dat de vooruitzichten van het werk goed zijn.

SYRIË. — Verder wordt bericht uit Alleppo, Syrië, dat ook daar twee personen door den doop in de Kerk zijn opgenomen.

ZUID-AFRIKA. — In Zuid-Afrika is het Zendingswerk door onze Ouderlingen onlangs begonnen en wordt nu het bedienen van den doop aan twee personen gemeld, een te Port Elizabeth en een te East London.

NIEUW-ZEELAND. — Voor het houden van de laatste conferentie van de Nieuw-Zeelandsche Zending, werd gekozen het dorp Mangoone, mooi gelegen in een kleine door bergen omringde vallei. 57 Ouderlingen en 5 Zusters-Zendelingen woonden ze bij. De *Hui Tan* of conferentie duurde 3 dagen, en bestond uit vergaderingen in de Maorische en in de Engelsche taal, waar ook een koor van de beste zangers der Zending muziek verschaftte. 400 Europeanen woonden de Engelsche Zondagsvergadering bij. Op hun speciaal verzoek werd ook op Maandagavond eene vergadering gehouden. Gedurende de conferentie werden 3 personen gedoopt, n.l. 2 Maoris en 1 Europeaan.

MEXICO. — Den 6en Mei werden te San Pedro Martir, een Indiaansch dorp waar onze Zendingen sedert eenigen tijd werkzaam zijn geweest, 9 inboorlingen door den doop in de Kerk opgenomen. 19 personen zijn nu in dat dorp gedoopt en de Ouderlingen hebben het vooruitzicht, dat zij daar binnenkort nog ongeveer zulk een aantal zullen doopen.

MERKWAARDIGE VERVULLING VAN EEN
VERSCHRIKKELIJKE VERVLOEING.

(Uit de *Millenial Star*, 1841).

In de maand Februari of Maart 1835 kwam Francis G. Bishop, een prediker van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, in de Stad Oxford, New-Haven County Connecticut, om het Evangelie te verkondigen. Hij hield eene redevoering in de Methodistische kapel te Zoar-Bridge. De heer Ashel Mead, een lid van de Methodist-Episcopaalsche Kerk, woonde Mr. Bishop's vergadering bij, en zeide bij het einde der bijeenkomst (daar hij van Mr. Bishop eenige verklaringen had gehoord, die strijdig waren met zijne inzichten) tot eenige zijner vrienden, dat wanneer Mr. Bishop zou terugkomen om daar twee weken nadien te prediken, hij (Mr. Mead) aan het hoofd van eene bende zou zijn, om Mr. Bishop onder handen te nemen. Hij zeide, dat indien Mr. Bishop in zijn inzichten en leerstellingen gelijk had, hij hoopte dat hij vóór de twee weken verstreken waren, weggenomen zou zijn, en dat indien hij niet weggenomen was, hij zeker aan het hoofd van een bende zou zijn, om Mr. Bishop te behandelen. Hij scheen zoo-veel vertrouwen te hebben in hetgeen hij voor waar hield, en dat Mr. Bishop ongelijk had, dat hij zijn verzoek herhaalde om niet meer te zijn, indien Mr. Bishop gelijk had. Hij verzocht het geheele gezelschap uitdrukkelijk zich te herinneren, wat hij gezegd had. Hij mishandelde en lasterde de Heiligen der laatste Dagen zeer. Zijn gedrag paste slecht bij het karakter van een christen.

Hij werd een paar dagen later ziek, werd zelfs malend, en op den dag dat hij zich had voorgesteld om aan het hoofd van het gepeupel te staan, was hij aan het hoofd van een begrafenisstoet en werd zijn koud en levenloos lichaam naar het graf gebracht.

Getuigen geweest zijnde van hetgeen hierboven vermeld is, geven wij op verzoek van Mr. Hyde (Orson) gewillig onze namen aan de wereld om ervan te getuigen.

Geteekend: BURE TOMLINSON.

CAROLINA TOMLINSON.

Oxford, New-Haven Co., Conn., 20 Januari 1841.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
PAUL ROELOFS.

RAAD VOOR HET EMIGREEREN.

Wij zijn genoodzaakt om enkele instructiën te geven aan de Heiligen, die van plan zijn om naar Zion te verhuizen. Deze behooren geheel en al te worden verstaan door de Conferentie- Presidenten en Ouderlingen, die onder de leden der Kerk arbeiden. Veel moeielijkheid zou vermeden worden, indien men slechts volkomen op de raadgevingen acht wilde slaan en ze stipt wilde opvolgen. Sommigen geven zeer weinig acht op hetgeen gezegd wordt. Bij het invullen van emigratie-papieren behooren de hiervoor bestemde blanco formulieren, met nauwgezetheid en zorg tot de kleinste bijzonderheden, ingevuld te worden. Ieder lid van een gezin moet genoemd en de ouderdom aangegeven worden, ook van zuigelingen. Voor kinderen beneden 1 jaar behoeft in de tweede klasse geen passage betaald te worden; in de derde klasse wordt voor dezen ouderdom £ 1.- (fl. 12.00) berekend, maar zij moeten in iedere klas genoemd worden; is dit niet gedaan, dan is er gevaar dat de geheele familie wordt afgewezen.

Ieder persoon behoort in zulk een staat van gezondheid te zijn, dat hij het onderzoek van den Rijksdokter en van den scheepsdokter kan ondergaan. Bizondere oplettendheid behoort geschonken te worden aan de conditie van de oogen van den emigrant. Indien de emigrant aan *trachoma* (oogziekte) lijdt, wordt hij afgewezen en dat is ook het geval met iedere besmettelijke ziekte. Personen, jong of oud, die kreupel zijn, of waarschijnlijk om eenige reden, na hunne aankomst in Amerika, ten laste van openbare inrichtingen zouden komen, worden niet toegestaan om te landen, indien zij niet in gezelschap van ouders of voogden zijn, of voorzien van voldoende beëdigde verklaringen van bloedverwanten die na hunne aankomst op hunne bestemming voor hen zorgen. Idioten en krankzinnigen zullen ook afgewezen of teruggezonden worden.

Geen volwassen emigrant wordt toegestaan de douane te passeeren, indien hij niet in zijn bezit heeft en kan toonen het bedrag van 30 Dollar of fl. 75.- Iedereen, die onder contract is om werk in Amerika te verrichten, wordt eveneens buitengesloten. Iedere emigrant moet volkomen vrij zijn om welk soort van werk ook aan te nemen; indien eenig persoon of maatschappij of firma hem of haar laat komen onder overeenkomst, dat de voorgeschoten transportkosten door hun werk terugbetaald moeten worden, zal de emigrant geen toestemming krijgen om te landen, of zal worden teruggezonden.

Zendingen welke van hun arbeidsveld naar hun tehuis in Utah terugkeeren, behooren zeer zorgvuldig te zijn met hunne „Verklaring”, en geen enkele vergissing aangaande hunne nationaliteit en hun burgerschap te maken. Zij zijn geen Amerikaansche burgers, zoo zij in de Vereenigde Staten niet geboren of behoorlijk genaturaliseerd zijn. Eerste papieren, n.l. de verklaring dat men burger wil worden, geven den houder het recht niet, zich een burger te noemen. Verblijf in de Vereenigde Staten, voor een bepaalden tijd, geeft den inwoner het recht niet, zich een burger te noemen. Verkeerde inlichtingen aangaande dit punt, hebben veel moeite veroorzaakt, en zij die in dit opzicht fouten begaan, zijn verantwoordelijk voor een verkeerde uitkomst. Het komt er niet op aan, of zij geene bedoeling hadden om te vervalschen, indien zij geen volle burgers zijn en verklaren zulks wel te zijn; zij hebben te lijden, alsof zij opzettelijk bedrog hadden gepleegd.

Terwijl de Kerk waaraan wij behooren, in 't geheel geen invloed gebruikt om hare leden of anderen tot emigreeren over te halen, maar verlangt dat velen hunner zullen blijven en het werk in deze landen opbouwen, voert dit kantoor een wettig emigratie-agentschap, beide voor zeereizen en landtransport in Amerika.

Heiligen der laatste Dagen die voornemens zijn om naar Zion te vertrekken, en vrienden in Utah die daartoe hunne verwanten geld zenden, zullen goed doen met hunne passage door dit kantoor te doen boeken, niet alléén omdat zij dan in gezelschappen reizen, die zorgvuldig geleid en bestuurd worden door personen van ondervinding, maar omdat zij de best beschikbare voorwaarden verkrijgen, beiden op betrouwbare schepen op zee en geriefelijke treinen op de spoorlijnen in Amerika. Wij kunnen ook voor het vervoer van niet-leden van de Kerk voorzien. Personen die verlangen naar Canada te gaan, kunnen dezelfde voorrechten genieten, wanneer zij door dit agentschap geboekt worden. Alle personen die op een zekeren tijd passage genomen hebben, zouden één dag voor de afvaart in Liverpool moeten zijn.

Alle bagage behoort met de vereischte scheeps-etiketten voorzien te zijn, welke met kaarten voor hôtels direct door dit kantoor of door de Zendingen-Presidenten verstrekt worden. Alle verklaringen moeten ingevuld en twee weken voor den datum van afvaart naar het kantoor te Rotterdam ingezonden worden. Leden van de Kerk worden aangeraden, hunne emigratie-aangelegenheden met het Zendingen-kantoor te Rotterdam door hun Conferentie-President te bezorgen, wat hun veel moeite en last zal besparen.

Alle Heiligen der laatste Dagen, die zich naar Utah vergaderen om het Zion van deze laatste Dagen te helpen opbouwen, zouden vóór hunne afvaart moeten besluiten om geduldig de beproevingen van de reis te verdragen, een vroolijken en vriendelijken geest met zich te hebben, elkander op weg te helpen, en zich bij hun aankomst in de

nieuwe toestanden te schikken, welke hen zullen omringen, foutvinden te vermijden, in vrede met hunne bureu te leven, zich met de goeden en oprechten te vereenigen, het gezelschap te kiezen van diegenen welke God dienen en Zijne geboden bewaren, en getrouw iederen plicht te vervullen die op hen rust van wege hunne verbonden met den Heere, hunnen God. Dan zullen zij onder Zijn volk verblijven. Zijne zegeningen, tijdelijk en geestelijk, zullen op hen zijn, en zij zullen zich voor Hem verheugen in de toppen der bergen.

Zullen onze broederen en zusters, die van plan zijn om te emigreeren, op deze weinige woorden van raad acht geven?

(*Millennial Star.*)

ARNHEMSCHE CONFERENTIE.

De Arnheemsche Conferentie werd Zondag 9 Juni j.l. gehouden te Arnhem, en bestond uit twee vergaderingen onder leiding van Conferentie-President J. P. Lillywhite.

De morgenvergadering begon om 10 uur in de zaal Walstraat No. 6. Na het zingen door de bijeengekomenen werd gebeden door Ouderling Gosse Slot. Na het zingen van een ander lied werd het Heilig Avondmaal bediend door de Ouderlingen S. D. Markham en C. H. Spencer Jr. Pres. Lillywhite heette de vergaderden welkom en gaf een kort verslag van de Conferentie, benevens zijne getuigenis van den goddelijken oorsprong van het „Mormonisme”. Ouderling L. G. Hardy Jr. sprak de vergaderden toe over het onderwerp „autoriteit”, en gaf getuigenis van de herstelling van het Evangelie. De volgende spreker was Ouderling H. Belnap, die aantoonde dat het geloof zonder de werken dood is, en dat de verordeningen van het Evangelie gehoorzaamd moeten worden, om de zegeningen ervan te ontvangen. Vervolgens zong Ouderling A. W. Chamberlain in het Engelsch den solo getiteld „O my Father”. Hierna stelde Pres. Lillywhite de Algemeene-en de Zendingsautoriteiten der Kerk voor, die éénparig ondersteund werden. Pres. A. H. Cannon was de laatste spreker; hij toonde de noodzakelijkheid aan, om door den Geest van God geleid te worden en sprak over de goddelijke zending van den Profeet Joseph Smith. De vergadering werd na het zingen van een lied gesloten met dankzegging door Ouderling J. W. Johnson.

De avond-vergadering werd gehouden in het „Loge-Gebouw,” Rijnstraat, en na de gebruikelijke openingsoefeningen sprak Ouderling Maarten Dalebout over de vergadering van Israël, de goddelijkheid van het Boek van Mormon en de goddelijke roeping van den Profeet Joseph Smith, en eindigde met een sterke getuigenis van het Evangelie te geven. Ouderling W. G. Bijwater zong in het Engelsch den solo, „O gij bergen zoo hoog.” De volgende spreker was Pres. J. E. Openshaw Jr., van de Rotterdamsche Conferentie; hij sprak over de zending van Jezus Christus

en vergeleek het geloof van de Heiligen der laatste Dagen met de verschillende hedendaagsche godsdiensten en haalde betreffende deze laatste bedeeeling de profetiën van Jesaja en Jeremia aan. Daarna werd door de Ouderlingen R. S. Folland, A. W. Chamberlain, W. G. Bijwater en L. G. Hardy Jr. een kwartet gezongen, getiteld „School thy Feelings.”

Pres. Sylvester Q. Cannon sprak over de jeugd van den Profeet Joseph Smith en verklaarde de openbaringen welke hij had ontvangen betreffende het vestigen van de Kerk en het voortkomen van het Boek van Mormon. Hij beschreef met levendige trekken de toestanden der godsdiensten in de wereld en toonde vervolgens aan waarom God profeten gezonden had, om Zijn werk op aarde te doen.

Pres. Lillywhite haalde de punten van de voorgaande sprekers aan en gaf eene sterke getuigenis van het Evangelie. Na het zingen van een lied eindigde Ouderling R. S. Folland met dankzegging. Beide vergaderingen waren goed bezocht, in het bijzonder des avonds; er waren 40 vreemdelingen, en een goede geest was vertegenwoordigd.

Maandag 10 Junl werd er een priesterschapsvergadering voor de Zendelingen gehouden, waarin vele goede instructiën werden gegeven voor den vooruitgang van het werk.

Behalve President Sylvester Q. Cannon en de reeds genoemden, waren nog de volgende Ouderlingen aanwezig: Jos. C. Wade, O. G. Cardon, Jos. H. Smith, G. P. Trayner, D. Marsh, E. J. Rudd, J. A. Kingdon, J. H. Pitt, J. A. Stephenson, E. L. Clauson, J. D. Hoggan, J. L. Wallace, Chas. S. Hyde, Wm. T. Hicken, Geo C. Mathews en J. W. Howe Jr.

A. W. CHAMBERLAIN, *Secr.*

DE „OFFICIËELE VERKLARING”.

Wij hebben, ter verspreiding onder vrienden en vreemdelingen, in brochure-vorm laten drukken de Officiëele Verklaring van het Eerste Presidentschap, zooals zij verschenen is in ons *Ster*-nummer van 15 Mei j.l. Het boekje heeft een fraaien omslag, en de hoeveelheid die wij van de brochure hebben laten drukken, stelt ons in staat om den prijs per exemplaar te stellen op 3 cent. Het is ons verlangen, dat dit gewichtige document van onzen President en Profeet de grootst mogelijke verspreiding in Nederland en België zal genieten. Wij verzoeken daarom de Zendelingen en de broeders en zusters, om ons hunne bestellingen tegen genoemden prijs te laten toekomen. De Ouderlingen worden verzocht, dit boekje, bij de andere reeds in gebruik zijnde brochures, ter hand te hebben bij hun werk onder de vreemdelingen. Ook zijn nog eenige exemplaren van het *Ster*-nummer van 15 Mei verkrijgbaar.

SYLVESTER Q. CANNON, *President.*

EENE BEKEERING.

Wij ontleenen aan een schrijven van Ouderling James D. Hoggan de volgende feiten, die in de familie Kl. Elzinga te Leeuwarden kortelings voorgevallen zijn, ten tijde toen zij zich bij de Kerk heeft aangesloten.

Aangezien Br. Elzinga al verschillende leerstellingen onderzocht had, besloot hij zijn onderzoekingen te eindigen. Zijne vrouw wenschte echter haren man tot het levende geloof in Christus te brengen, en vroeg daarom gedurende 6 maanden aan haren Hemelschen Vader, dien weg voor hem te openen. Hij kwam tot hare verwondering in aanraking met het Evangelie van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen en nam hetzelfde aan. Nu hij de overtuiging had verkregen, dat dit de eenige weg was die tot het eeuwige leven voert, was zijn verlangen dat ook zijne vrouw dezen weg zou bewandelen; maar hoewel zij bekende dat de Ouderlingen haar vele waarheden hadden gebracht, had zij geen getuigenis dat hunne leerlingen van God waren, en zij zeide, dat indien zij van een zekere ziekte waaraan zij leed genezen werd, zij zou weten dat de Zendingen ware dienstknechten van God waren, en zij zich dan zou laten doopen. Om licht en getuigenis voor de vrouw baden zij nu ernstig gedurende twee weken. Nadat zij het verlangen had uitgedrukt om dit teeken te ontvangen, geschiedde het dat haar man op zekeren middag tehuis kwam om het middagmaal te nuttigen en hij zijne vrouw ziek te bed vond. Gedurende den morgen was een ernstige ziekte over haar gekomen en op de vraag van haren man of hij den dokter zou roepen, verzocht zij hem met een berouwvolle stem, om de Ouderlingen te ontbieden om haar te zalven volgens hunne leering. Deze kwamen en bedienden de heilige verordening en na afloop kon zij voor eenige oogenblikken geen woord uiten, omdat haar gemoed van dankbaarheid overstelpt was. Hare eerste woorden waren: „Br. Hoggan, op het oogenblik dat ge uwe handen op mijn hoofd legdet en zeidet „Als een dienstknecht des Heeren zalf ik uw hoofd met olie,” was er een gevoel dat van de kruin van mijn hoofd door al mijne ledematen, drong en alle ziekte en pijn verliet mij.

Eene korten tijd hierna behoorde zij tot de kudde van Christus. Man en vrouw verheugen zich nu in het Evangelie, en hebben een brandende getuigenis van de waarheid, zooals een ieder kan ontvangen die de noodige vereischten wil vervullen.

VERPLAATST.

Ouderling C. N. Willemsen is van de Groninger Conferentie naar de Rotterdamsche verplaatst, en zal in het Hoofdkantoor behulpzaam zijn.

GESCHIEDENIS DER NEDERLANDSCH-BELGISCHE ZENDING.

(*Vervolg van blz. 199.*)
1903. (*Vervolg.*)

15 Maart. — Speciale vergadering te Utrecht. 25 vreemdelingen waren aanwezig.

27 April. — Ouderling Iemke Kooyman werd beroepen om op het Zendingskantoor aan de redactie van de „Ster” te werken.

4 Mei. — Pres. Lorenzo Y. Rigby, van de Arnhemsche Conferentie, werd van zijne zending ontslagen. Ouderling Gerard J. S. Abels nam nu de plaats van broeder Rigby in.

15 Mei. — Wegens het ontslag van Ouderling David P. Cheney van de Brusselsche Conferentie en het verplaatsen van Ouderling Cornelis Van der Graaf, van Brussel naar Arnhem, werd het werk te Brussel niet voortgezet. De Heiligen te Brussel worden van nu aan bezocht door de Ouderlingen uit Luik.

24 Mei. — Eene buitengewone vergadering werd gehouden te Den Haag en was bijzonder goed bezocht door belangstellende vreemden.

1 Juni. — Eene speciale vergadering werd gehouden te Gouda onder leiding van Pres. G. J. Kruitbosch; 30 vreemdelingen waren aanwezig.

13 Juni. — Pres. Chas. P. Beus, van de Luiksche Conferentie, werd van zijne zending ontslagen. Zijne plaats werd ingenomen door Ouderling Perry G. Snow.

21 Juni. — De gewone halfjaarlijksche conferentie werd gehouden te Arnhem in de zaal „Loge-gebouw”; de vergaderingen werden bezocht door vele Heiligen en vreemdelingen.

1 Juli. — Het Hoofdkantoor der Ned.-Belg. Zending werd van Izaäk-Hubertstraat 120 verplaatst naar Boezemsingel 116, Rotterdam. Ouderling Jacob H. Trayner was beroepen om in het Zendingskantoor te arbeiden.

19 Juli. — Eene openlucht-vergadering werd gehouden te Nijkerk, (Gelderland). Ruim 400 Heiligen en vreemdelingen waren aanwezig.

16 Augustus. — De halfjaarlijksche Algemeene Conferentie werd gehouden te Amsterdam en met het bezoek van Pres. Francis M. Lyman, van de Europeesche Zending vereerd. 175 vreemden en 710 Heiligen bezochten dezen dag de vergaderingen.

31 Augustus. — Ouderling Albertus Bragonje, die sedert 22 October 1902 als Secretaris op het Hoofdkantoor der Ned.-Belg. Zending had gearbeid, werd nu van zijne werkzaamheden ontslagen, en Ouderling J. H. Trayner als Secretaris aangesteld.

13 September. — Groninger Conferentie werd gehouden in het gebouw „Huis de Beurs”. Bezocht door 200 vreemdelingen en ongeveer 150 Heiligen.

21 September. — 10.000 tractaten No 2 „Het Begin van het Evangelie van Jezus Christus”, werden gedrukt.

27 September. — De Rotterdamsche Conferentie werd gehouden in de zaal „Excelsior.”

11 October. — Luiksche Conferentie. De vergaderingen hadden plaatst in de zaal Place St. Eloi, Seraing Er was veel belangstelling.

6 November. — Broeder Petrus Wilhelmus de Hart, van Rotterdam, werd door Pres. Willard T. Cannon beroepen om eene zending in de Nederlanden te vervullen.

24 November. 10.000 traktaten „Beproeft alle Dingen” werden gedrukt.

25 November. — Twee speciale vergaderingen werden gehouden, te Deventer en te Apeldoorn. In beide vergaderingen waren vele belangstellende vreemden aanwezig.

29 November. Eene bijzondere vergadering werd gehouden in Den Haag.

1 December. — Het 2e District Boomgaardwardsstraat 13, te Rotterdam, werd toegevoegd aan het 1e District St. Janstraat 15, alwaar van nu aan deze wijken in het houden van vergaderingen vereenigd zijn.

25 December. — Ouderling Herbert van Dam Jr. is benoemd tot Pres. der Rotterdamsche Conferentie, als opvolger van Pres. G. J. Kruytbosch.

31 December. — Er waren aan het einde van dit jaar in de Ned.-Belg. Zending 29 Zendingen werkzaam, waaronder zich eene zuster bevond. Het ledental, inbegrepen de kinderen onder den bevoegden ouderdom om gedoopt te worden, was 1997. Vele Heiligen waren dit jaar geëmigreerd.

Gedurende dit jaar waren in de Ned.-Belg. Zending 147 personen gedoopt. 53339 traktaten en 722 boeken waren door de Zendingen verspreid.

1904

4 Januari. — Ouderling Heber J. Webb werd aangesteld als President van de Groninger Conferentie. Hij nam de plaats in van President John H. Peterson, die van zijne zending werd ontslagen.

7 Januari. — Pres. Jas. W. D. Hurren, van de Amsterdamsche Conferentie, werd van zijne zending ontslagen, en Ouderling Nicholas G. Smith aangesteld om hem op te volgen als Pres. van genoemde Conferentie.

10 Januari. — Conferentie te Arnhem. De avondvergadering had plaats in het „Loge-gebouw,” en ongeveer 75 vreemdelingen waren aanwezig.

12 Februari. — Eene speciale vergadering werd te Amsterdam gehouden, alwaar Pres. Heber J. Grant ook aanwezig was.

14 Februari. — De halfjaarlijksche Algemeene Conferentie werd gehouden te Rotterdam. Zij werd vereerd met het bezoek van Pres. Heber J. Grant. De drie vergaderingen gehouden in de zaal „Excelsior” waren druk bezocht. Er waren bijzondere sprekers, zangers en zangeressen.

27 Maart. — Conferentie te Groningen. De avondvergadering had plaatst in „Het Huis de Beurs.” Deze vergadering kenmerkte zich door een druk bezoek.

1 April. — 4000 Fransche traktaten werden uit Zwitserland ontvangen voor gebruik in België.

24 April. — Te Amsterdam werd eene conferentie gehouden. De avondvergadering had plaats in de zaal „Odeon”, Singel 460.

27 April. — 500 boeken „Een Stem tot Waarschuwing”, in het Fransch, werden uit Zwitserland ontvangen voor gebruik in België.

30 April. — 10.000 Fransche traktaten werden gedrukt.

6 Mei. — 20.000 ex. „Beprøeft alle Dingen” werden gedrukt.

11 Mei. — 10.000 Fransche traktaten werden gedrukt.

23 Mei. — Speciale vergadering gehouden te Utrecht in de zaal „Kunst en Wetenschap”. 60 vreemdelingen waren aanwezig.

27 Mei. — 10.000 traktaten „Het Begin van het Evangelie van Jezus Christus” werden gedrukt.

27 Juni. — 10.000 traktaten „Teekenen van de Tweede Komst van Christus,” werden gedrukt.

10 Juli. — Arnheemsche Conferentie. De middagbijeenkomst, eene openlucht vergadering in het Park Sonsbeek, werd door ruim 400 personen bezocht. De avondvergadering had plaatst in het Loge-gebouw.”

3 Augustus. — Pres. Perry G. Snow, werd van zijne werkzaamheden in de Luiksche Conferentie ontslagen en werd beroepen om zijnen arbeid in het Fransch sprekende gedeelte van Zwitserland voort te zetten. Ouderling Serge F. Ballif nam zijn plaats te Luik in.

(Wordt vervolgd.)

ONTSLAGEN.

Ouderling Abinadi Tolman, van de Luiksche Conferentie, is wegens ongesteldheid, van zijne zending in de Ned.-Belg. Zending ontslagen, en verplaatst naar het Fransch-sprekend gedeelte van de Duitsch-Zwitsersche Zending.

OVERLEDEN.

BARENDREGT. — Zuster Willempje Barendregt is den 3en Juni j.l. te Oud-Charlois bij Rotterdam in den ouderdom van ruim 71 jaar overleden. Zij was een lid van de Kerk sedert 7 Augustus 1903, toen zij door Ouderling G. J. Kruytbosch gedoopt werd.

I N H O U D :

De Gewichtigheid v. h. Heilige Avondmaal	Blz. 201	De „Officiële Verklaring”	Blz. 213
Een groot man	„ 204	Eene Bekeering	„ 213
De Zending in den vreemde	„ 207	Verplaatst	„ 213
Merkwaardige vervulling van een ver-		Geschiedenis der Nederlandsch-Belgische	
schrikkelijke vervloeking	„ 208	Zending	„ 214
Raad voor het Emigreeren	„ 209	Ontslagen	„ 216
Arnhemsche Conferentie	„ 211	Overleden	„ 216

Uitgegeven door de NEDERL.-BELG. ZENDING, Boezemsingel 116, Rotterdam. Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.